

Два таса

В СРЪДЪ ЕДИНЪ „РОЯКЪ ПЧЕЛИ“

4 и половина часа следъ пладне. Слънцето силно пече. Чувствува се вече лътната жегла. Отивамъ на сборъ на орлетата отъ 123-а дружина „Боряна войвода“, които сж се събрали въ 13-а прогимназия. Надниквамъ въ една стая съ широко отворени прозорци. Тишина. Надъ 30 руси, кестеняви, чернокоси глави сж се навели и най-старателно се занимаватъ съ кърпене на чорапи. Колко внимателно работятъ... Влизамъ вътре. Следъ поздравъ, започваме да разговаряме.

— Какво ви привлече въ „Бранникъ“? Защо съ такова желание се записахте орлета?

Въ мигъ настава оживление. Всички забръмчаватъ като истински „кошеръ пчели“, сподѣлятъ мисли, шушукатъ...

— Защото въ съединението е силата! — отговаря едно.

— Това е заучено, безъ да е разбрадено, — поглеждамъ го изпитателно.

— Не е заучено, защото въ една държава, въ която има разединение, не може да има напредъкъ. Само, когато сме сплотени и единни, тогава можемъ да имаме успѣхъ.

— Да я пазимъ отъ враговетъ — отговаря друго. — Ржководителката ни обясни, че трѣбва да се води голѣма борба съ неприятелитъ на нашата родина.

— Защото се научихме да бждемъ дисциплинирани, вѣрни на нашия новъ идеалъ!... — и това го казва едно орле отъ

първи класъ. Би ли помислилъ нѣкой, че тия деца, още съ плитки и панделки въ коситѣ, ще могатъ да разсѣждаватъ така?

Следъ нѣколко минути започватъ пѣснитѣ, които сж тѣхни „произведения“ и които тѣ пѣятъ съ голѣмо удоволствие. Екватъ звънливитѣ още детски гласчета. Една следъ друга се редятъ бойнитѣ гѣсни. Излиза едно орле отъ първи класъ и декламира „Сине мой“, съ толкова чувство, съ такова дикция, че оставате наистина възхитени. А когато дойде редъ на хуморескитѣ и веселитѣ истории, асички единодушно извикаха: „Ромель“, „Ромель“ да излѣзе... Ромель?! Два руси плитки и едно бойко изражение на лицето. Това е „Ромель“, едно орле — момиче, което е незаменимо по начина, по който разправя забавни истории и весели случки. Когато попитахъ ржководителката, защо носи това име, тя ми отговори, че била много смѣла, убедителна и твърде нападателна. Орлетата я кръстили така. Ржководителката ми разправи следната случка: Единъ день „Ромель“ водила разговоръ съ една неприятелка на „Бранникъ“, развивала теории и я убеждавала, защо трѣбва да стане бранничка. Накрая, обаче, разговорътъ не завършилъ съ успѣхъ. Обаче, неприятелката била разколебана. На другия день „Ромель“ довела неприятелката и я записала бранничка. Последната сега била много добра и изпълнителна.

Работата е вече привършена. Съ не-